

Pieter Boskma

Tijding

Gedicht

De Academische Boekengids 40, augustus 2003, pp. 9.

Nu de Grote Nieuwe Laatste Moederlijke Oorlog
slechts drie weken duurde - honderddrieënzeventig
doden snik aan onze kant, enkele tienduizenden
bij nou ja de vijand - en het lentezonnetje schijnt
en op het balkon bloeien de planten allerkleurigst

nu de wapenen gesproken de schedels gespleten
de ledematen bloederig uit de moskeeën trippelen
bovendien de gramstorige lama op een berg in India
zijn glas gekookt water drinkt en het verder wel gelooft

nu de rivieren allemaal zijn omgelegd en van de zee
landinwaarts stromen, de paden op de lanen in,
dorpen bergen dijken allerwegen overstromen

en de vissen ach de vissen zie hen eens vakantie vieren
achter hun visserogenkleine zonnebrillen want zij kennen
het bestraald geweten van de generaal de kardinaal
de pederast en zelfs de pornograaf in celibaat

als de vissen mensen wisten zouden zij wenen de zee
als de vissen eens wisten dat zij reeds weenden de zee

nu de lange tijd die ons werd gegeven plots nogal verkort
begint te lijken op de droom waar je al half uit ontwaakt
met scherven op je ogen en een suizen in de oren
- het neergestort lawaai van de gewonnen strijd -

nu ziet het er toch echt naar uit dat de kruik zeer lang
te water ging langer nog dan dorst verdroeg te lang
want statig zinken reeds de barsten in het schotschrift
dat zich vleit rondom de trekker van een vers pistool
en die in slow motion met veel tromgeroffel overhaalt.

Pieter Boskma

Dit is het veertiende gedicht in een serie van niet eerder gepubliceerd werk van Nederlandse dichters.